

Inden Tirsdag

Valgavis Nr. 2 — Dansk Samling

Frihedskæmper blev kaldt for Nazisvin

Modstandsbevægelsen har lidt sit første Nederlag. Den stærke Position, den havde lige efter Befrielsen, er blevet betydelig svækket i de sidste Maaneder. Hartvig Frisch kaldte dem, der nedkæmpede Stikkerne, for Mordere. De gamle Partiers Presse har langsomt vundet Terræn, fordi den er langt mere udbredt end Modstandsbevægelsens, og det store Ord føres i Dag af dem, der ikke turde kæmpe, mens Tyskerne var her.

Kulminationen blev næst, da en radikal Folketingskandidat på Bornholm fornylig kaldte Kirkeminister Arne Sørensen, der var en af de ledende i Modstanden mod Tyskerne, for Danmarks Quisling, og da to konservative Folketingssmænd oplyste, at en tysk Gestapomand i en Hyggesamtale med dem i Vestre Fængsel havde meddelt, at Arne Sørensen før Krigen havde søgt at blive Generalagent for den tyske Nazisme i Danmark. Disse lognagtige og lurvede Angreb blev kolportered i Partipressen med det Resultat, at Personer, som aldrig har løftet en Haand mod Tyskerne, ganske ugenert raaber Nazisvin efter Frihedskæmpere, der uddeler Lobesedler og Plakater fra Dansk Samling.

En af vores unge, som havde sidet i tysk Koncentrationslejr i mange Maaneder, blev tituleret Nazisvin paa denne Maade forleden Dag.

Gennem de allertarveligste Former for lognagtig Valgpropaganda har man stillet Tingene på Hovedet, saaledes at et af de to Partier, som fuldt og helt var med i Frihedskampen, nu skal gøres til en nazistisk Organisation.

Hvad skulde vi da gøre?

Fra *Dansk Samlings* Side har vi overvejet, hvad skulde vi da gøre ved det. Skulde vi gennemgaa de gamle Aargange af *Konservativ Ungdoms Kampblad* og hente nogle Billeder derfra, som viser disse vores værste Angribere i lange Stovler og med opstrakt Højrearm? Skulde vi ci-

mod Sabotagen og glædede sig over, at der nu endelig var blevet en Lejlighed til at forbyde Kommunisterne?

Det vilde være meget fristende at gøre dette, men vi maa alligevel holde os fra det. De gamle Partier har brugt en væsentlig Del af deres Valgpropaganda til negitive og ondskabsfulde Angreb paa Dansk Samling. Der er allerede spildt tilstrækkeligt af Vælgernes Tid med denne golde Form for Angreb, for ikke at tale om de direkte Former for Løgn, Bagvaskelser og Forvrængninger. Der er allerede opstået en stor Skuffelse over denne Valgkamp hos mange Vælgere, og vi giver *Information* og *Kristeligt Dagblad* Ret i, at det er en Skam og en Skændsel, at vi anvender vor nyvundne Frihed til denne hæstige og lave indbyrdes Strid.

En redelig Politik.

Vi vil dierfor benytte denne sidste Tryksag inden Valget til noget helt andet, nemlig endnu et Stykke *saglig politisk Oplysning* for de Vælgere, der betragter Folkestyret og Rigsdagsvalget som noget mere end en farvelig Cirkusforestilling.

Vi tror, at den eneste Vej frem, er Saglighed og Redelighed i Politik, og vi opfordrer alle Vælgere, baade dem, der vil stemme paa vort Parti, og andre, til at fremme denne Saglighed, saaledes at man forkaster den lognagtige Propaganda som værende uværdig for et oplyst Folk, der ønsker at anvende Friheden til noget bedre end golde og snavsesde Skænderier.

Inden vi går over til at tale om positive Ting, vil vi ganske kort sige om Dansk Samling: Dette Parti har aldrig været nazistisk, og vi har nu tre Gange udtalt offentligt, at den tyske Gestapomand har lojet om os til disse Folketingssmænd og den sidste Gang endda tilføjet, at Finansministeren gjorde sig selv til

Løgner ved at kolportere Tyskerens Udsagn. Men der er blevet Tavshed i både *Nationaltidende* og *Socialdemokraten*. Man har intet af de to Steder turdet opretholde den Frækkehed at anmode sine Læsere om at tro paa en tysk Gestapomands Udsagn fremfor et Dementi fra et Medlem af Danmarks Frihedsråd.

Forbløffelsen forstaaelig.

Det vilde unægteligt ogsaa have været ejendommeligt, om en Mand og et Parti, der vilde gaa Tyskerne Ærinde, straks efter den 9. April opforte sig, som Dansk Samling og Arne Sørensen gjorde. Man gik allerede Dagen efter i Gang med at drogte Organisation af væbnede Styrker mod Tyskerne. Man foranstaltede store Møder med Vilh. la Cour, Peter de Hemmer Gudme, Professor Chievitz og Arne Sørensen mod Tyskerne. Paa samme Maade udsendtes Titusindvis af Pjecer af Vilh. la Cour og andre, hvilket medførte Fængselsstraf for ham og Arne Sørensen.

Dansk Samling gik dernæst til Folketingsvalg 1943 i Protest mod Scaveniuspolitikken, og Partiets tre Folketingssmænd tog Gang paa Gang aabent til Orde i Rigsdagen mod Eftergivenhedspolitikken overfor Tyskerne.

Fra 1942 havde Arne Sørensen arbejdet sammen med Faldkærmsfolk fra England, og fra 1943 omdannedes hele Dansk Samling til Modstandsorganisation med Arne Sørensen som Medlem af Frihedsrådet.

Man vil maa ikke forstå, at Medlemmer fra dette Parti bliver noget forbløffede over at blive kaldt for Nazisvin, og at det også kommer bag paa Arne Sørensen at blive udnevnt til dansk Quisling.

Nok om det. Sam kan vi vende Bladet og gaa over til det saglige Stof.

Arne Sørensen

tere nogle af deres gamle fascistiske Artikler fra Trediverne? Skulde vi tage tage fat paa *socialdemokratiske Fagforeningsmænds* begejstrede Udtalelser fra Studierejser i det nazistiske Tyskland her under Besættelsen? Skulde vi citere *Politikkens Smiger* overfor Hitler i 1937, da dette Blad besluttede at anerkende ham? Eller skulde vi komme tilbage til det Aar, hvor *Göring* skrev Kronik i *Politiken*?

Eller skulde vi udgive en Bog, der paa flere Hundrede Sider gengette Artikler, hvormed den gamle Partipresse under Besættelsen talte

Dansk Samling har Liste R

Hvad er saa DANSK SAMLING?

— og hvorfor bliver Partiet angrebet
saa voldsomt?

«Information» skrev fornødig meget træffende, at Dansk Samling var Stedbarn i dansk Politik. Partiet er blevet angrebet paa det voldsomste af alle de gamle Partier ved alle de tre Valg, det har deltaget i — 1939, 1943 og nu 1945. Hvad er Grunden? Er der da ikke bare et af de gamle Partier, som det ligner og kan læne sig op ad?

Nej, det er en ny Slags Politik, et Parti, der hverken er højre eller venstre, hverken kapitalistisk eller socialistisk. Det farlige ved *Dansk Samling* er, at man i dette Parti hævder, at i den vanskelede Tid, der begyndte for vor Land omkring 1930, og som aldeles ikke er Slut med Befrielsen, da man danske Mænd og Kvinder fra alle Samfundsklasser samle sig om en Politik, der skal tjene vor Land og ikke blot en enkelt Klasse. Derfor er *Dansk Samling* en Konkurrent til samtlige gamle Partier og tæller i sine Rækker Folk, som er inget fra dem alle fire.

Dernæst fremfører *Dansk Samling* den foruroligende Tanke, at Kristendom og Nationalfejlelse skal virkeliggøres socialt og ikke blot bruges i »det aandelige«. Ja, *Dansk Samling* siger rent ud, at Kristendom og Nationalfejlelse ikke er noget vied, hvis der ikke derfra kommer sociale Reformforslag, der er mindst lige saa vidtgående som Kommunisternes.

Saaledes vil *Dansk Samling* forne den kristelige og nationale Tradition, som hidtil har været beholdt Højremænd af alle Slags, med den sociale Konsekvens, som Radikalere og Kommunister hidtil har været ene om.

Dansk Samlings helt nye Stilling i dansk Politik viser sig ogsaa tydeligt i vor økonomiske Opfattelse: vi afviser i lige Grad Liberalismen og Socialismen, i lige Grad Buhl og Knud Kristensen. Vi vil forbinde det private Initiativs Opretholdelse med et vidtgående socialt Ansvar — og her er vi forsvrigt paa Linje med det store Flertal af det danske Folk.

Europas nye Partier.

Mange har kaldt os Nazister, fordi de ikke gav selte sig ind i, hvad vi vilde — og andre har gjort det af Ondskab, men vi tilhører den Række af nye Partier, som nu opstaaer i Europa efter Nazismen, der hvor man er glade for, at den er nedkæmpet, men ikke ønsker at vende tilbage til de gamle Partier, hvis Uformuenhed var Nazismens Forudsætning.

Dansk Samling er et Parti af ganske samme Art som *M.R.P.* — det republikanske Folkeparti, som blev det næststørste Parti i Frankrig efter Valget i Søndags — eller som det kristelige Folkeparti, som gik saa veldigt frem i Norge. Og de nye Partier, som langsomt skal tage Form i Tyskland og Italien, vil ogsaa blive af denne Art.

Det er Partierne for de mange Tusinde, der ikke ønsker at blive

Socialister eller Kommunister, fordi de tror paa det private Initiativs Nødvedighed, men som samtidig er brændende optaget af store sociale Reformers Gennemforelse.

Man taler nok om »det store Ryk til venstre«, men Flertallet af Borgerne i ethvert europeisk Folk ønsker ikke at gøre dette paa socialistisk Vis. De vil bibeholde de store og menneskelige Traditioner, som man ellers frygter vil gaa tabt, hvis Staten skal overtage alle Virksomheder.

Menneskehedens Internationale

En ny kristelig inspiration er som Regel det centrale hos disse Partier. Dette er Tilsynet med *det kristelige Folkeparti* i Norge, men i ganske samme Omfang med *det franske M.R.P.* eller *Dansk Samling*. Naar det franske og det danske Parti ikke har ønsket at anvende det kristelige Partinavn, er det fordi, man anser Dannelsen af et Parti for en medborgerlig Opgave, hvortil man vil indbyde alle, der er enig

i det menneskelige og politiske Program, uanset om de bekender sig til Kristendommen eller ej.

Disse nye Partier er det opmunrende Trek i det politiske Liv i det ene europeiske Land efter det andet. En Dag vil disse Partier sege Kontakt med hinanden og danne en ny, en *Menneskehedens Internationale*, hvor der ikke spøges efter Samfundsklasse, men kun efter dette, om man vil være med til at virkeliggøre den gamle vesterlandske Kulturarvs bedste Indhold i nye sociale og økonomiske Reformer.

Tre Ting samler Vælgerne omkring disse Partier: *Respekten for Mennesket*, hvilket ogsaa viser sig i dette, at de nægter at være med i den kyniske politiske Propaganda, der ellers har vundet alt for stort Indpas også i Demokratierne — *det sociale Ansvar* og en levende Reformvilje overfor de økonomiske Problemer — og sidst, men ikke mindst — *det nationale Fallesskab*, hvilket i Dag for os Danske først og fremmest skal vise sig i vor Ansvaret overfor Sydslesvig.

Er det Politik? Et Læserbrev

«Morgenbladet» har modtaget nedenstaende med Anmodning om Optagelse:

Visse Blad prøver i disse Dage at trække Arne Sørensens Person ned paa det Niveau, hvor Nazismen og Stikkervirksomheden hører hjemme.

Det er mig ganske usædligt, at disse Blad kan fås sig selv til at føre en Valgkampagne mod *Dansk Samling* paa Udtalelser af en fremtrædende Gestapo-mand og frensat paa et Tidspunkt, hvor Tyskerne gjorde sig alle mulige Anstrengelser for at få fat på Arne Sørensen, et Tidspunkt, hvor Arne Sørensen blev regnet for Tysklands Fjende Nr. 1, som det fremgaar af en Rapport, der er fundet i det tyske Handelskammer! Paa et Tidspunkt, hvor bl.a. jeg talte Gange havde »Besøg« af Gestapo, der ville sikre sig mit Mand, som de mente havde Forbindelse med Arne Sørensen, og hvor Gestapo tilbed at betale mig 10.000 Kroner, hvis jeg kunne give Oplysninger om Arne Sørensen! (Disse beskyttede Penge komme passende udbetales til de Avister, der nu forsøger at udlevere Arne Sørensen som Nazist). — Hvor maa Krigsforbryderen Wäsche fryde sig i disse Dage. Ved den danske Finansministers Hjælp har han endelig fået Ram paa sin Fjende Nr. 1!

I Foråret 1942 husede jeg i mit Hjemde første Faldkærnsjægere, der ved Arne Sørensens Mellemkomst kom hertil for at organisere Sabotagen, bl.a. Hammer, Rørbøl og Johansen. Som det vil huskes, faldt de to sidste senere i Frihedskampen. Arne Sørensen faldt ikke

han slap levende grænens fem Aars Blegalt Arbejde, og som Belønning for denne indsats synes han i Dag til med Beskyldninger saa nedrige og lave, at man vægter sig ved at tro, at det er en fri, dansk demokratisk Presse, der medvirker til dette.

Jeg fatter ikke, hvorfor man ved Djævelens Vold og Magi (højtstående talt — og ment) absolut vil have Ram paa Arne Sørensen, om hvem det dog er en Kendsgerning, at han har været en af Frihedsbevægelsens Pioneerer, været en af de forende i Kampen mod de Nazister, som man saa skammeligt prøver at side-stille ham med.

Er det os værdigt, at føre en Valgkampagne paa denne Maade? Er det, hvad man forstår ved Politik? I saa Fald maa man ikke undre sig over, at mange Mennesker holder sig politisk passive.

Sigrid Greiffenberg,

Husvæder

Fyrrevang 39, Virum

Kaj Munk om Arne Sørensen 1942:

Når engang denne Tids Nedværdigelse og Sorg skal gøres op, da er det et Lyspunkt i Danmarkshistorien, at midt i Fejhed og Forræderi og Beregning var der dog ogsaa stadig Mænd af Ja og Nej, af gammel Dyd og dansk Oprigtighed.

Fremgang for en ny Politik

DET REPUBLIKANSKE FOLKEPARTI i Frankrig (M. R. P.) blev dannet i 1944 af to små Partier og fik ved Valget i Søndags 126 Mandater ud af 407.

DET KRISTELIGE FOLKEPARTI i Norge havde ved forrige Valg 2 Mandater, men fik ved dette Valg 7 Mandater.

DANSK SAMLING havde ved Valget i 1943 2,2 pct. af det samlede Stemmemæl. Ved en Række af de Prævevalg, som i disse Dage er afholdt i forskellige Organisationer og Virksomheder, har *Dansk Samling* haft en overordentlig stærk Fremgang. Her er nogle Eksempler:

Dansk Boghandlermedhjælperforenings Københavnsafd.	32	pct.
Soldater i Vordingborg	33,6	*
Valby KFUM	48	*
Haslev KFUM og KFUK	29	*
Studentersamfundets Vælgemøde	18,7	*
Alm. dansk Præstekonvents Aarsmøde i Odense	52	*
D. P. D. S. Kontor	18,3	*

Dansk Samlings økonomiske Synspunkter

Hverken Buhls eller Knud Kristensens Politik har nogensomhelst Interesse for Flertallet af de danske Borgere

Pan Tirsdag vælges det nye Folketing, og en lang Tids politisk Usikkerhed faar Ende. En ny Regering skal træde til og fastlægge den egentlige Efterkrigstids Politik.

Valgkampen har tydeligt vist, hvor vidt forskellige Meninger om den fremtidige indsats, der findes hos de forskellige Partier. Der har ikke været et Valgermode, hvor Diskussionen ikke før eller senere har koncentreres sig om det frie Erhvervsliv kontra Planokonomi, om Frihed eller Twang, som der står på Venstres Plakater, eller om Buhl og Knud Kristensen, som Hedtoft Hansen sagde i KB-Hallen i Tirsdags.

Det er interessant, at denne Diskussion er blevet fort på Slagord: De behøver da ingen Formynder, Frit Initiativ skaffer Varer osv., mens Sagens Kerne er droftet meget lidt sagt.

Partiernes Vælgerfrygt

Den Forenkling af Diskussionen, der sker ved Slagordene, er en Haan mod den danske Vælger, men det er samtidig et Udtryk for den Frygt for den selvtenkende Vælger, der præger de gamle Partier.

Sagen er den, og herom er de gamle Politikere meget vel klare, at de forskellige Partiers socialistiske eller antisocialistiske Programmer udelukkende tjener enkelte Gruppers kortsynede Interesser. Der er ikke nogen Sted set på Samfundets Interesser som Helhed, skønt selv en Politik, der havde den enkelte Klasses Velfærd alene som Maal, måtte kunne indse, at det i det moderne Samfund ikke lader sig gøre at skille en Gruppe ud og alene begünstige den, men at de forskellige Gruppers Velfærd er genseidigt betinget i en saadan Grad, at kun en Politik, der ser på hele Samfundets Vel, har nogen Mening.

Vi er ikke Liberalister

Vi vil ikke vide af Liberalismens fanatiske Unasigen af Statens Ansvar overfor det økonomiske Liv. Vi har set en stadiig sterre Solidaritet mellem alle i Samfundet opstå og give sig Udtryk i en værdifuld social Lovgivning. Denne Solidaritet bliver først noget værd i det øjeblik, hvor Statens Ansvar for, at der ikke skal opstå Nød og Fattigdom, bliver almindeligt anerkendt.

Men heller ikke Socialister

Men vi heller ikke vide af den megen Tale om Socialisering for enhver Pris og af hvad som helst. Det er en Nødvendighed for Samfundet, at Muligheden for selv at kunne disponere, for selv at tage et personligt

de hver har sine Opgaver at udfylde i Samfundet, og at den fulde Udfoldelse af det økonomiske Liv kun framkommer ved et Samarbejde mellem dem. Den fulde Beskæftigelse og den sociale Tryghed skal opnås ved Statens Støtte til et frit Erhvervsliv.

Det vigtigste Midde til Opnælelse af disse Maal måa blive Statens Finanspolitik. Den skal have som Formaal at medvirke til Oprætholdelsen af Pengestreammen i Samfundet, for at den stabile Kebekraft kan sikre Produktion og Beskæftigelse. Dette måa i Nedgangsår gøres ved Nedsettelse af Skatterne og Foregelse af de offentlige Udgifter og i de gode Aar blive afhøjet ved Opkraevning af større Skatter end svarende til de øjeblikkelige Udgifter.

Denne Finanspolitik afgiver stærkt fra den hidtil gengang. Man har allers altid haevdet Nødvendigheden af Balance på Statsbudgettet, og det har medført, at man i Krisesituatoner, hvor de sociale Udgifter var i Stigning, også opkraevede højere Skatter, hvad der kun kunne forværre de økonomiske Forhold i Samfundet. Det måa indses, at det, for at den fulde Beskæftigelse kan opnås til

enhver Tid, er nødvendigt, at Staten optager Laan i Nationalbanken til disse store Krisendugter, og at disse Laan saa seses tilbagebetalt i en følgende Opgangsperiode.

Nogle Detaljer

Allerede i den nuværende Situation, der ellers nødvendigvis måa være præget af Overgangsordninger, måa man vurdere Tingene på langt Sigt. Man skal passe paa, at man ikke blot tæmmer fra Vanskelighed til Vanskelighed i en rent øjeblikketidens Politik.

Det gælder de ledige Penge og Fustsættelsen af en rimelig Sterlingkurs. Disse Spørgsmål har saa stor Bedydning for hele Produktionspolitiken, at det måa tages op til alvorlig Overvejelse, om der er grebet rigtigt her.

Hvis de ledige Penge ikke bringes fuldstændigt ud af Verden, vil det ikke kunde undgås, at der fortsat bliver betydelige Restriktioner overfor det økonomiske Liv, og hvis man ikke forhøjer Sterlingkursen, bliver det nødvendigt at gennemføre vidtgaaende „Tilskudsordninger“ for Landbruget og en meget strammende Importregulering, der vil give mere ind i det daglige Liv, end Valutacentralen nogensinde gjorde.

Vi kræver, at der skal udbetales tørrfæssig Lan til alle arbejdsløse. Der er fremkommet megen Kritik imod dette Krav, skønt faa politiske Forslag kan være bedre motiveret. Det er en Retfærdigheds handling overfor Arbejdere, der uden egen Skyld er arbejdsløse, og samtidig er det et vigtigt Led i den tidligere omtalte Finanspolitik, der skal tjene til Oprætholdelse af Indkomststrømmen. At en slig Reform måa sammenknyttes med en Arbejdsligt, saaledes at arbejdsløse, der nægter at modtage anvist Arbejde, mistet Rechten til Understøttelse, er indlysende.

Et lille Partis Program

Har det nu nogen Interesse, hvad et lille Parti mener? Er det alligevel ikke saadan, at det er Kampen mellem Buhl og Knud Kristensen, der er den væsentlige, og at man derfor måtte tage Stilling for og imod disse Partier fremfor at slutte sig til et Parti, der givet vil være blandt de mindre?

Nej. Det kan nytte at fremstætte disse Synspunkter, selv om man også kun er et lille Parti. Det hører med til Demokratietes Væsen, at alle Synspunkter faar Lejlighed til at gøre sig gældende, og et sundt Demokrati skal kunne befugtes også af de Partier, der må virke mere med deres Aand end med deres kompakte Majoritet.

Et nyt Parti som Dansk Samling har den Fordel, at det forvalter Tidens egne Tanker og ikke Ideer fra det 18. eller 19. Aarhundrede som de gamle Partier. Derfor vil det ofte kunne drive de gamle Partier til støtte Handikraft, end de har Træng til af sig selv.

Dansk Samling vil blive det afgørende Parti i Folketinget, da hverken Socialdemokrater og Kommunister eller de gamle borgerlige Partier vil kunne få Flertal alene.

Dansk Samlings Kandidat i 9. Kreds (Sundby):

Min Stilling ved Valget

Fra Valborg Hammerich, gift med Direktor i Dansk Røde Kors, Kommandørkaptein Karl Hammerich, udtales:

Når vi som Kvinder denne Gang går til Valg, må vi først erkende vor Andel i det danske Folkestyres Krise. For Besættelsen og Befrielsen burde haveaabnet alles Øjne for den Småalighed, der hersker i vor Rigsdag. Men vi Kvinder har vor Skyld. Hvorfor har vi ikke arbejdet inden for de givne Rammer med at forbedre Aanden i det politiske Liv? Hvorfor har vi ikke ladet os repræsentere i højere Grad i Tingene? Det er vores Fejl i Fortiden, som nu er med til at trække det politiske Liv ned i et Plan, hvor det ikke hører hjemme i et oplyst demokratisk Land.

Når jeg kan anbefale Dansk Samling,

må det ses på Baggrund af de Erfaringer, jeg har høstet gennem mit Liv.

Mi Barndom og Ungdom faldt i et aktivt socialdemokratisk Hjem, og i de første Aar af mit Ægteskab saa jeg ind i de konservative Kredse. Fra Slutningen af 20erne var mit Arbejdslift den kirkelige-sociale Organisation Kirkens Korshær. Her saa jeg Fallitien i vor Samfundsordning, der lukkede Tusinder og efter Tusinder ude fra menneskeværdig Tilværelse. Jeg saa Bristerne ved den gamle og den nye Sociallovgivning, der ikke skaber Arbejdslyst, men fordonner mange til at drive Livet væk uden selvstændig Indsats. Denne Sociallovgivning, der materielt set mås siges at have været et stort og nødvendigt Fremskridt, opfyldte ikke de Krav, man måtte stille til et saandant Lovkompleks, idet den ikke sikrede Menseskene Betten til Arbejde.

Under Krigen har jeg haft et meget frugtbringende og positivt Samarbejde med Kvinder fra mange Samfundslag og Partier i Danske Kvinders Samfunds-tjeneste. Nu har jeg faaet et dejligt, men i Omfang og Karakter forværvende Arbejde i »Red Barnet«.

Dansk Samlings klare sociale Syn, dens Forstnælse for Hjemmets grundlæggende Betydning for Samfundslivet i kristen Aand er for mig vigtige Punkter. Den positive og faste Mande, hvorpaa Dansk Samling søger at bryde med den negative og materialistiske Livsopfatelse på alle Områder, gør min Stilling klar.

Mit Kendskab til Dansk Samlings Ledere, deres politiske Ubestikkelighed og deres faste Forankring i dansk Demokrati i Forbindelse med de gamle Mænds perfide Angreb paa Partiet har kun gjort min Overbevisning sterkere.

Valborg Hammerich.

Frihed og Fællesskab

Liste R

Sydslesvig skal frigøres

I sit Radioforedrag i Tirsdagsudtalte Arne Sørensen om Sydslesvig:

Jeg kommer dernæst til det nationale Spørgsmaalet, som er det alvorligste af dem alle, nemlig *Sydslesvig*. Retsforbundets Taler, Dr. Starcke, sagde i Aftes ved denne Mikrofon, at dette Spørgsmaalet var for vigtigt til at blive indblandet i Politik. Det forstaaer jeg ikke et Ord af. Efter min Mening maa vi i vor Politik beskæftige os mest med de Spørgsmaalet, der er vigtige — saa kan Ophævelsen af en eller anden Rationering nok vente en Maaned eller to, hvis Sydslesvig gør det nødvendigt.

Nej, saa forstaaer jeg meget bedre en partipolitisk Udtalelse som Christmas Mollers, der hvor han siger, at Sydslesvig ikke kommer Valget ved. De Toner kender vi igen. Det er ganske det samme, som de gamle Politikere sagde om Scaveniuspolitikken i 1943. Den vedkom heller ikke Valget — og derfor væltede Folkestrejkerne den Politik, siden Vælgerne ikke kunde komme af Sted med det ved selve Valget.

Det er disse Forseg paa at føre et helt Folk bag Lyset, som er saa farlige, at Folgerne deraf vil kunne mærkes i Aarhundreder. Nej, Sydslesvig hører Valget til, det er Valgets vigtigste Spørgsmaalet, det er nemlig her, vi skal have afgjort, om vi stadig har Besættelstidens Kampaand, eller om vi er faldet tilbage til den Politik, som forte os lige ind i den 9. Aprils Nedværdigelse.

Fra Dansk Samlings Side gaar vi ikke ind for nogen øjeblikkelig Grænseflytning. Men vi siger, at det store Flertal i Sydslesvig maa imodkommes, naar de saa ivrigt beder om at blive fritaget for tysk Overhøjhed, og lad os saa se, om de efter nogle Aartiers Frihed vælger Danmark. Jeg tror det, og jeg mener, vi skal gøre alt for at hjælpe

dem i det Oplysningsarbejde, en saadan Overgangstid krever.

Man siger til os, at vi ikke maa udfordre Tyskland, nu mens det er svagt, for en skenne Dag vil det være stærkt igen, og saa vil det hævne sig. Jeg tvivler om, hvorvidt Tyskland bliver stærkt igen, men tror forvrigt nogen, at et eventuelt stærkt Tyskland vilde interessere sig for, om Grænsen gik ved Skelbækken eller Ejderen? De har een Gang smagt Glæden ved at sætte Vagtpost paa Skagens Gren og Kronborg og Københavns Kastel, og der vil de sætte ham igen, hvis de atter bliver stærke.

Men — bortset fra alle politiske Betragtninger: Sydslesvig er et Stykke Land, vi som Danske har Ansvaret for, og som vi ikke kan skubbe væk fra os ved Henvisning til, at det ikke kommer Valget ved.

I de sidste Maaneder er der opkommet et nyt Problem i denne Forbindelse: de mange tyske Flygtninge i Sydslesvig. Den oprindelige Befolning omfatter ca. 300.000, og man regner, at der i Øjeblikket er 300.000 Flygtninge, og at der i Lebet af kort Tid kommer endnu 500.000. Der er ikke noget at gøre ved dette, og der er vel heller ikke saa meget at sige til det, da Sydslesvig og Holsten er de mindst odelagte Egne af det tyske Rige.

Men det Problem, som rejser sig, er disse Flygtninges varige Bosættelse dernede — en Plan, som allerede droftes ivrigt fra tysk Side. Her maa der sættes en dansk Protest ind, en Protest, der bag sig har hele vort Folks samlede Kraft, for bliver flere Hundredtusind Flygtninge boende varigt i Sydslesvig, saa er ikke blot dette tabt for Danmark, og saa er ikke blot Mulighederne for vort Mindretal dernede tabt, men saa er vor nuværende Grænse truet af dette vældige Folkepres.

Undertegnede ønsker at vide mere om

Dansk Samling

Navn _____

Stilling _____

Adresse _____

Tryksagsporto

Til
Dansk Samling

Peter Skramsgade 23,

K.

Havde man i Tide fra Christmas Mollers Side — mens han var i

London — gjort gældende, at Sydslesvig var en dansk Interesse — eller i alt Fald undladt at sige det modsatte, saa havde det været lettere at tage dette nye Problem op med Engleanderne i Dag.

En Række Repræsentanter for alle danske kirkelige Kredse siger

JA til DANSK SAMLING

Undertegnede gaar ind for Dansk Samling ved det kommende Rigsdagsvalg af følgende Grunde:

DANSK SAMLING arbejder paa tværs af den gamle klassebestemte Partipolitik.

DANSK SAMLING kalder paa det enkelte Menneskes sociale Medansvar, saa det sættes i personlig Aktivitet.

DANSK SAMLING har fra Besættelsens første Dag i Tale, Skrift og Handling kæmpet kompromisløst for Frihed og Folkeslyre.

DANSK SAMLING har før, under og efter Besættelsen ført en klar og uvetydig sørerjydsk Politik og vakt mange Mennesker til Forstaaelse af dette brændende Spørgsmaalet.

DANSK SAMLING vil ud fra sit kristne Livssyn fortsat øve en fornyende politisk og kulturel indsats, ligesom man i Norge venter det af »Kristeligt Folkepartie».

Knud Hee Andersen,
Provst.

Grete Baagøe,
Formand for K.F.U.K. i Danmark.

Peter Cay Benzon,

Christen Borch,
Arkitekt.

Else Brostrøm,
Sekretær i Kirkens Korshær.

V. Bayer Christensen,
Sogneprest.

Ragnhild Claus,
Kammerherreinde.

Formand i K.F.U.K.'s Hovedforening.

C. E. T. Engsig-Karup,
Sogneprest.

Formand for Dansk Samandsmission i fremmede Høvne.

Pastor P. B. Erritzøe,

J. Erner,
Provst.

Peter Gadeberg,
Sogneprest.

Pater K. Gertz-Hansen,

A. E. Gillesberg,
Prokurist.

Th. Glahn,
Sogneprest.

Kai Hammerich,
Kommandarkaptajn.

Direktør for Dansk Røde Kors.

Vagn Hansen,
Dyringe.

Karna Hermann,
Sekretær i K.F.U.K.

Enoch Hjorth,
Fuldmaægtig.

Jens Holt,
Professor, Dr. phil.

Halfdan Hagsbro,
Provst.

Forstander for Pastoralseminariet.

Pastor Johs. W. Jacobsen,
Sekretær for Kristelig Akademisk For-

enning.

Bent Engel Jensen,
Sogneprest.

Pastor Erik Jensen,
Generalsekretær i Kbhns Kirkefond.

Sand Jespersen,
Hotelejer.

J. Keilding,
Raadg. Ingenier, cand. pharm.

Inger B. Krøyer,
Dommerfuldmægtig, cand. jur.

Fritz Lerche,
Sogneprest.

Formand for De samv. Barnehaver.

Kai Lænkholm,
Sogneprest.

Laura Madsen,
Forstanderinde for Skovloftehjemmet.

Lis Madsen,
Læge.

Pastor John. Magelund,
Forstander f. Haslev udvidede Højskole.

M. Matthiesen,
Provst.

Wichmann Matthiesen,
Læge.

Ritza Møllerup,
Pastorinde.

Hans Munck,
Indremissionær.

Pastor Johannes Müller,
Sekretær for K.F.U.M.,
Forstander for Sct. Lukas-Stiftelsen.

Charles Nielsen,
Formand for Københavns Indre Mission.

A. Ohrt,
Sogneprest.

E. Lund Pedersen,
Grosserer.

Kørpschef for K.F.U.M., Spejderne i København, Formand for kristelig Forening for Handelsrejsende, Formand for Landsforeningen »Soldatens Venner».

Kirsten Prip,
Kirkens Korshær.

Søster Ragna,
Diakonisse.

Wilhelm Reiss,
Sogneprest.

Bjørn Salomonson,
Overlæge.

Formand for L. Y. M. i Danmark.

Poul Schou,
Sogneprest, Aalborg.

Eyeind Sivertsen,
Kontorchef, cand. jur.

Formand for Kirkens Korshær.

K. E. Skjeldgaard,
Professor, Dr. theol.

C. Staffeldt,
Overretssagfører.

E. Strebeck,
Kriminaldommer, Kolding.

Anker Sølling,
Sogneprest.

N. H. Søe,
Professor, Dr. theol.

Holger Sørensen,
Sogneprest.

Johs. Thyssen,
Læge.

Gunnar Tjelde,
Forbundssekretær i F.D.P.

Hether Tolderlund,
Læge, tidi. Formand for Danmarks

Landesforening.

Einer Torsting,
Rector.